

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul venitor 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1878 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expedirea silită a sista sau a întârziată cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 29 Decembrie.

Iară se termină un an. Peste două zile și anul 1878 este al vecinicieii. Cu el se adâncesc în vecinicia, în care intră anul expirat, multe speranțe frumoase nutrite de mult, nutrite la începutul și în decursul anului; rămân de altă parte multe necasuri, de cari am fi dorit a scăpa cât mai curând, va să zică, înainte de a se termina acest an. Sôrta omenescă este: a ajunge cu anevoie la dorințe și aspirațiuni și tot așa de cu anevoie a scăpa de ceea ce omului face silă și greutate.

Cât doriem înainte și la începutul anului expirat a fi în pozițiune de

a ne pute simți și noi Români din Austro-Ungaria, cu drept cuvânt, aceea ce suntem sau ar trebui să fim: cetățeni egal îndreptățiți, cum, se cuvine cetățenilor într'un stat constituțional, care profesază egala îndreptățire. Cât doriem și noi să ne putem bucura ca cetățeni egali îndreptățiți de binefaceriile constituțiunei, care, omeni cu puțină, dar largă conștiință, nu se sfiesc, în broșuri aparute în țeri străine, o buciună ca pe aceea ce adăpostesc toți și-i împărțesc de binefaceriile ei de cari ne bucurăm și încă în abundență de dăsele. Cât doriem ca pacea, care pe la începutul anului era numai parțială să devină un bun comun pentru toți.

Dar toate dorințele aceste le vedem, una câte una, neajunse. Suntem la sfârșitul anului și în loc de a pute dice: și noi suntem cetățenii unui stat constituțional, trebuie să dicem: ar trebui să fim, însă cei ce au influința cea mai decisivă asupra constituționalismului nostru, înainte de toate prin o dublă lege electorală sau ne șin de parte de porțile parlamentului, sau, încât acesta nu se întâmplă, ne străcură omenii încât abia ajunge câte unul în legislațiune; prin legea de naționalități, după cum se aplică, ne consideră de străini sau de nisce ființe negative, a căror numai buzele au ceva însușire pozitivă (român ajku polgár); în fine tot acei cu influință vor ca limba noastră nu numai să fie redusă la vetrele și altarele noastre, dară să fie sterpită succesive cu totul. Pacea? Noi o aveam la începutul anului expirat și încă și mai târziu, dară conducătorii destinelor statului au știut conduce naia statului încât în decursul verei și împărăția noastră a fost angagiată la crâncene versări de sânge pe câmpiile selbatice ale Bosniei și Erțegovinei, versări de sânge, care mult ne temem că sînt numai întreprupte și deocamdată amânate, pentru ca în primăvară să se poată începe și continua de nou.

Urmările la toate aceste nu dispar cu sfârșitul anului ce se încheie, nu se retrag în vecinicie, ci par a voi să se facă vecinice pentru a fi cu noi și mai târziu cu următorii nostri.

Crise ministeriale, crise constituționale, deficite crescende, o necontenită creștere a contribuțiunilor, fără de a crește și puțința și încurajarea de a contribui, împedecarea culturai a celor de viață nemagiară, creșterea complicațiunilor în afară, eată moștenirea, la care ne putem aștepta, când vom desface testamentul anului ce este în agonia morții.

Am face anului ce espiră o mare nedreptate, când între cele multe rele n'am aminti și de cea ce la aparență și sub influința pesimismului, de care impregiurimea noastră cea mai de aproape este cuprinsă, promite o rază de speranță pentru un viitor mai plăcut și mai bun și pentru cei rămași pe de laturile vieței publice de stat. Încă pe la începutul anului, cu ocaziunea celei dintăiu crise ministeriale din Cislaitania, se făcură vorbe despre greutatea înnoirii pactului dualistic. Tot pe atunci se vorbea că imperatul va însărcina pe caval. de Schmerling, după unii, pe contele Hohenwart, după alții; cu formarea cabinetului nou. — Și unul și altul reprezintă o programă constituțională deosebită în sistem de ceea ce este în ființă. Faptele au venit mai târziu și au dovedit că bărbații de stat numiți n'au fost chiămați să formeze cabinete și că pactul dualistic s'au încheiat de nou. De atunci încôce crisa ministerială a erupt de nou în Cislaitania și pentru un timp mai îndelungat ca dintăiu și crisa această este până acum pendentă. Cislaitania nici astăzi nu are ministeriul seu definitiv. În timpul din urmă în locul reconstruirii cabinetului cislaitan din persoane, care reprezintă un sistem politic, s'a ivit, din colo de Laita, alt fenomen politic. „N. fr. Pr.” a pus pe tapetul discusiunei publice „înțele-

gereea între Nemți și Cechi.” Ideea această a fost întemnată cu caldură și din partea nemțască și din partea cehică. „Politik” din Praga a declarat într'un articol, că Cechii sînt gata la o înțelegere pe base constituționale; gravaminul de căpetenie al Cechilor este, ne punerea în lucrare a § 19 din legea fundamentală de stat despre egala îndreptățire a naționalităților și impregiurarea că 5¹/₂ milioane de Cechi nu au nici o universitate. Dorința Cechilor, după „Politik”, ar fi ca o conferență compusă din membrii partidei constituționali (Nemți) și Cechi să se înțeleagă asupra unui compromis.

Acăsta ar fi starea faptică a fenomenului politic ce încă ne rămâne moștenire din anul vechiu.

Nu sîntem în pozițiune de a cunoșce într'u cât ideea înțelegerii între partida constituțională și între Cechi va avea un bun viitoriu. Vedem înse că presa ungurescă: magiară și nemțască, este dispusă ai face front, amenințând, că la cazul când s'ar realisa „Ungaria întrégă” va fi numai o partidă, îndreptată contra înțelegerii dintre Nemți și Cechi. Presa ungurescă crede că prin înțelegerea această s'ar sguđu pozițiunea cea eminentă a elementului magiar.

„N. fr. Pr.” și „D. Ztg.” intră cu multă energie în lupta această contra presei unguresci și pentru realizarea înțelegerii din cestiune și nu uită a deschide o perspectivă mai multămitore și pentru Slavii și Români de pe teritoriul coronei unguresci. „N. fr. Pr.” în limbajul ei vehement numesce pe Magiari „trântorii împărăției”, cari domnesc și pun pe alții să plătescă. „D. Ztg.” dice că cel mai mare inamic al Magiariilor este statistica, care constatăză că între limitele teritoriului S. Stefan locuiesc preste opt milioane Slavi, Români și Nemți și abia șese milioane Magiari. Pe cine se rađimă dară Magiarii când vor să facă front alianței cehico-nemțesci? Sînt

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

V.

Parisul monumental.

Panorama Parisului de pe terasa palatului Trocadero — Parisul monumental: Domul Invaliđilor. Mormântul Impăratului, o idee de Thiers. — Hotelul Invaliđilor și Museul de artilerie, Palatul, museul și grădina de Luxemburg. — Pantheonul, Palatul de justițiă: preoți luterani, S-ta Capelă și Balocun II, Notre Dame, scene din revoluțiunea cea mare, Templul Rațiunei, porța judecării din urmă și interiorul catedralei.

(Urmare.)

Prin patru pilastre gigantice această fațadă e marcată în trei despărțeminte, cari ne notifică, că interiorul catedralei încă trebuie să constee din trei încăperi paralele: una mediană și două laterale, în cari duc cele trei portale măiestose ale fațadei principale.

Portalul median se numesce „porța judecării din urmă”, pentru că sculpturile portalului ilustră într'un mod grandios scenele acestei judecări.

Isus șede pe tron și ține în mână cartea vieței, iar apostolii stau de a dreapta și stânga sa. La sunetul bu-

ciumului se scôlă omenimea din morminte.

În drépta ângerii duc pe cei aleși în împărăția ceriului, iar în stânga demonii încatenăză pe cei condamnați și i aruncă în flăcările iadului. Tot aci vedem personificate cele 12 virtuți și cele 12 vițuri, apoi cele 5 fete înțelepte și cele 5 nebune etc., totul se caracterisază prin o vivacitate extraordinară a scenei. Cât de imosantă și avută este ornamentica unui atare portal, veți pute concluda de acolo, că fie-care portal are preste 200 figuri separate.

Portalul din drépta se numesce al „Steii Virgine”, și sculpturile acestuia reprezintă parte scene din viața Maicei Domnului și din a lui Isus, parte simbolele pământului și mării apoi cele 12 semne zodiacale, simbolele lunilor anului etc., iar portalul din stânga, adevă al „St. Ana” ne arată scene din viața acesteia. În nichele acestor portale vedem două figuri mari: „biserica crestină triumfătoare (cu potirul și cu crucea) și sinagoga învinsă (cu stindardul și tablele de legi rupte)” etc.

Deasupra portalelor vedem în planul al doilea sau în etagiul I al fațadei: „galeria regilor”, adevă o terasă cu o mulțime de statue; iar etagiul al II-lea e compus din „rosa mediană”: o ferăstră colosală rotundă ce dă lumină încăperii mediane în lăuntrul bisericeii; și din ferestrele armate ale încăperilor laterale. Deasupra acestor ferestri urmăză apoi un etagiu de arcade frumoșe, decorate cu nenumărabile figuri plastice, și cu aceste figuri se sfârșesce despărțământul median formând aci un frontispiciu imosant, iar despărțemintele laterale trec aci în turnurile catedralei, cari durere nici astăzi nu's complete, ci apar ciontate.

Fațada principală ce toama am descris'o e construită într'un stil gotic de trecere, iar celelalte două fațade ale catedralei, adevă cea nordică și sudică, cari încă's tot așa de frumoșe, reprezintă stilul gotic pur. Unitatea planului, tot aceeași expresiune viuă în profile ca și în nenumăratele detaiuri, ce toate's executate cu o artă admirabilă, fac asupra privitoriului o impresiune sublimă.

Tot așa de maiestos este și interiorul catedralei.

Pilastrele gigantice, cari împărțesc interiorul în trei încăperi paralele, se împreună deasupra în arcuri și astfel pórtaș plafondul. O galerie, destinată pentru scopuri lumesci, încungiuură biserica întrégă de desubtul plafondului. Din toate părțile ne strălucesce într'o splendore magică pompa coloristică a roselor și ferestrelor catedralei, ale căror picturi transparente infățișază scene sante. Preste tot decorațiunea internă și mobilierul Notre Damei este foarte avut și cu mult mai imosant decât d. e. interiorul domului St. Stefan în Viena. Anume părțile chorului, ce se estinde în giurul altariului principal, pórtaș în dos preste arcade delicate un relief continuu ce reprezintă toate scenele testamentului nou sculptate cu multă artă în lemn. — Capelele așa sînt de dese cât mai cu samă în giurul chorului urmăză una după alta fiind despărțite numai prin stâlpii arcazelor. Ele conțin mormintele celor mai renumiți cardinali și episcopi ai Parisului cari au murit după revoluțiunea cea mare, și în ca-

dară Români și Slavii din Ungaria cu ei? Nici decum. Magiarii n'au căștigat nici pe Români pe partea lor.

Înainte de toate ne vine a ne pune întrebarea, de unde schimbarea cea mare în foile citate? Pe cine se rădăimă aceia, cari de ce ani, umăr la umăr, cu Magiarii, improșcau cu desreț pe naționalități când aceste își ridicau glasul pentru vre-o pretensiune justă, acum când fac dintr'odată cele mai grele imputări Magiilor?

Se dăce că partida militară este din și mai puternică, că partida militară vede asigurarea succeselor Austro-Ungariei în orient numai prin dispărerea și celei mai mici urme de nemulțămire în lăintrul monarhiei, că în nivelarea pozițiilor naționale s'ar cuprinde și delăturarea hegemoniei magiare.

Nu facem nici o aprețiere mai de aprópe a fenomenului ce s'a ivit dară nu s'a instalat cu desevărșire dincolo de Laita, pentru că am trebuî să o facem pe gâcite și aprețierile pe gâcite în politică au un preț foarte efemer.

Sperăm însă că anul dela care moștenim atâtea lucruri neplăcute are și un grăunte, din care pôte resări planta recompensării pentru cele neplăcute. Cum va fi planta, ce flóre, ce séménță va avé nu putem sci pentru că ea este a viitorului și viitorul este acum mai învéluit în întunec nepétruns ca ori și când altă dată.

Luându-ne diua bună dela anul trecut să pășim cu multă trezvie cătră cel viitoriu, pentru că acesta să nu ne găsască într'o pozițiune somnulantă sau dormitândă, cum se exprimă o foie de ale noastre, căci dormitarea îndelungă tēmpesce.

Revista politică.

În timpul din urmă s'au scris mult despre o înțelegere între partida constituțională din Cislaitania și între Cechi. Diarele cislaitane, cu excepțiunea „Pressei“ și în cât-va a lui „Fremden Blatt“ cari nu sânt pentru înțelegere, véd în înțelegerea acésta o delăturare a hegemoniei magiare în teritoriul corónei Sf. Stefan și completa egalitate între locuitorii patriei comune. Presa ungară este contra acestei înțelegeri pentru că își teme hegemonia. Nici Polonii nu véd bucurós înțelegerea acésta. Cu toate că foile cehice susțin, că o înțelegere între Nemți și Cechi nu ar fi spre réul nimenui și că Cechii nu au de gând să răstórne

pelele respective vedem ilustrate faptele acestor bărbați ai bisericei prin sculpturi de marmoră fină, — pe când mormintele cele vechi ce erau așa de renumite s'au nimicit atunci, când era să se execute propunerea nebulului de Chaumette, adecă demolarea catedralei. În fine în sacristie se păstréză tesaurăria catedralei, în carea se află pe lângă alte obiecte sante și reliquie cumpérate dela Baldouin și despre cari am vorbit cu ocasiunea descrierii palatului de justiția. Ca toate bisericile Parisului, catedrala încă e deschisă de diminéța până sara, ceea ce i aduce un venit colosal, pentru că miile de străini, cari o cercetéză în fie-care și, trebuie să plătescă intrare, dacă doresc să vadă și tesaurii bisericeii.

Acum eșim din halele venerabile ale Notre Damei, intrăm în strada de Rivoli, trecem pe lângă „Hotel de Ville“ — ce s'a fost nimicit de comunarđi iar acum se reedifică în forma și frumșeta sa originală — și ajungem la Piața Bastilei, ce e decorată cu columna Juliană, despre acésta însă voi relata la ocasiunea prosimă.

Mercurea în Octobre 1878.

I. Droc m. p.,
adm. prot.

pe Andrassy după ce se va realiza înțelegerea.

Scirea care am împărțit-o și noi despre aceea, că guvernul central austro-unguresc este învoit să rămână creștinii ortodocși sub jurisdicțiunea patriarhului din Constantinopole, nu se adevăresce, din contră biserica ortodocsă din Bosnia și Ertegovina se va supune patriarhului sêrbesc din Carloviț. — Metropolitul Antim printr'o scrisóre a și recunoscut superioritatea patriarhatului sêrbesc din Carloviț. Acésta este și părerea sântului sinod din Belgrad.

Juncțiunile drumului de fer la Orșova în curénd au să fie perfectă, „B. Cor.“ dăce, că din partea guvernului român sânt date promisiunile cele mai sigure că toate pedecile câte au esistat mai nainte în privința juncțiunilor sânt delăturate.

C. A. Rossetti a sosit în misiune estraordinară la Roma, unde arétând că România a implinit toate condițiunile prescrite de tratatul din Berlin, stăruește ca Italia să recunoscă independența României.

România întâmpină multe greutăți cu granițele sale cele noué în Dobrogea la Chilia și la Ismail. Comisarii români se declară la protocol prelângă hotăririle tratatului de Berlin.

„N. fr. Pr.“ dela 1 Ianuarie n. într'o lungă reprivire asupra anului trecut înregistreză și punctele cele luminóse ale acelu an. După dēnsa tratatul din Berlin a pus capét (?) omorurilor și tăciunăriilor în orient și prin crearea staturilor independente au statorit un definitiv durabil prin care s'a adus deocamdată soluțiunea cestiunei orientale. „Serbia, România, Muntenegru se transformară în staturi independente și prin schimbul Basarabiei cu Dobrogea pe partea României Dunărea este ferită de rusificare totală.“ Citata foie speră, că casarea fortărețelor pe malul drept al Dunărei prevédută de tratatul din Berlin, nu va rămâne o literă mórta și comisiunea dunăreană va fi în pozițiune de a susține libertatea Dunărei. „România posedând Dobrogea este pusă în pozițiune de a fi pázitorea gurilor importantului riu și se așteptă, că statul acest june, liberal, și acum cu desevărșire independent se va sci ferí cu succes de îmbrățișarea Rusiei, va ține înălțat stindardul la Dunărea de jos și va justifica tot mai mult și mai mult misiunea sa de „Belgiu al orientului.“ Este pôte una din laturile cele mai bune a le tratatului din Berlin, că a dat României o pozițiune, în urma cărei destinele ei sânt capabile de o expansiune mult promițătoare, și care i permite a se desvolta și a deveni un contrapond cu efect față cu influința rusască la Dunăre precum și în Bulgaria. România are să implinēscă o misiune foarte importantă care coincide cu problemele mai înalte a le Austro-Ungariei în orient. Fie ca politica, care a schimbat linia Dunărei care era adevăratul călăuz al misiunii „austriace“ în orient cu linia Serraivo-Mitrovița, să se gândescă din vreme a lua măsurile de lipsă, cari se ofer unei în adevăr prevédătoare politice în România.

Standard, tratând cestiunea afgană din punctul de vedere: Sau anarhia sau Iakub-Khan domnitor la Cabul, scrie următoarele:

„Prima eventualitate, dăce el, pare cea mai probabilă, și, dacă ea se va realiza, nu vom întârđia de a primisci precise în acésta privință. Sau una sau cealaltă din fracțiunile rivale nu va lipsi de a ne face propuneri. Dar dacă Iakub-Khan va lua puterea, apoi sânt două drumuri deschise înainte: a face pace cu Englitera sau a lupta până la cea din urmă estremitate. Nu mai încape îndoială că el ar preferi primul termin al acestei alternative, dacă ar putea să obție o pace

ale cărei condițiuni nu l'ar silí să dea decât garanții morale. Dar Englitera nu pôte să iasă din Afganistan cu promisiuni verbale și cu asigurări scrise. Îi trebuiesc garanții solide și materiale. Fruntăria Indiei trebuie să fie rectificată și pozițiunea noastră despre Asia Centrală fortificată. Dacă el va acorda tot ceea ce i va cere Englitera — și pôte să fie sigur că noi nu sântem dispuși a i lua decât pre cât se va putea mai puțin — atunci poporul afgan nu va recunósce în el pe marere liberator, pe luptătorul național. De altă parte, nu este cu puțință ca el să credă a servi mai bine cauza sa continuând resbelul. El este un soldat și are toate calitățile unui păstor de ómeni.

„Este lesne de a ne convinge că Iakub-Khan este în neputință de a oprí înaintarea armatelor noastre. Pentru moment, n'avem decât să așteptăm evenimentele.“

Corespondința politică spune, că marele vizir Chaireddin a invitat la sine pe corespondenții unor trei mari jurnale europene, pentru ale comunica programa sa.

Fie-cine, care se intereséză de sórtea țării noastre — zise vizirul — recunósce urgența unor reforme și Sultanul a avut bună voință de a mē chema la acest post, ca să încep opera reformei. Sper, că vom isbuti; ambiția mea este, ca prin dreptate și echitate să fiu omul adevărului și al progresului. Aceia, cari au cetit mōdestele mele scrieri sci că sânt amic al regimului constituțional și parlamentar. Intenția mea este deci, de a atrage la guvernarea țării pe reprezentanții ei și îndată ce mē vor ierta împregiurările vom convoca parlamentul otoman. Momentul acesta n'a sosit încă, căci acuma prezenta a două camere n'ar da loc decât la desbateri zadarnice și pătimașe, cari ar turbura țara, fără ai duce vr'un folos. Întăiu trebuie să regulăm cestiunile esterne pendente, să mai măturăm înlăuntru, să restabilim o orânduială statornică și după aceea abia vom convoca parlamentul, cu a căruia ajutor vom elabora legile de reformă și reorganizare. — Mē bizuii asemenea pe prețiosul sprijin al Sultanului, al căruia patriotism e admirabil. Din nenorocire — nu vē spun nimic nou cu asta — Sultanul suferă de multă nelinisce din cauza spaimelor vehemente și a îngrijirilor. Alarmat cu drept cuvânt prin atentațele vrednice de pedepsă asupra tronului său, a ajuns să vadă pretutindenea intrigi și comploturi. De acolo vine, că nici când nu se încrede pe deplin în ómenii, pe care i face consiliarii săi și că ministrii nu sci nici când, de sânt sau nu siguri de sprijinul lui. Acésta împrejurare, pe care vē rog se o accentuati în corespondințele d-v., face foarte grea poziția marului vizir. Mē puteți crede domnilor, că un Thiers, un Guizot, un Palmerston n'ar sci ce să facă și cum să guverneze în asemenea împrejurări, ba ar găsi, că sarcina e prea grea pentru umerii lor. Acésta încredere esistă ađi într'un grad nesuficient și cu toate acestea ea e condiția neapărată a conlucrării armonice a celor trei factori. Mē voiui grăbi a sprijini toate ideile bune, ce mi se vor da. Aci cari le au, fie în afaceri finanțiare, fie de administrație, poliție sau justiție, nu au decât să vie la mine, sânt gata să i ascult și acésta va avé pentru mine o mai mare valóre, decât dacă încep a da în ministri și a ponegrí guvernul, precum se întēplă acésta o sci — în birourile Porții și în cafenelele din Stambul. Voiui fi aspru cu cărtitorii sistematici și recunoscător pentru ómenii serioși, cari cu bună intenție ne vor da sfaturi bune. Sântem gata a începe opera reformei. Colegul meu Said-pașa se ocupă cu reorganizarea departamentului justiției cu instalarea de notari ș. a. m. d.

Cât despre cestiunile esterne, sântem tocmai în ajunul de a ne înțelegere cu Rusia, care doreșce o înțelegere toc cu atâtea căldură ca și noi. Rusia ne-a făcut propunerile ei și în curénd îi vom comunica și noi pe ale noastre, cari nu diferă cu mult de ale ei.

Cestiunea Podgoriței presintă încă unele greutăți, dar nu din partea noastră, ci din partea populației musulmane din acel ținut. Acésta populațiune nu vrea încă să emigreze, deși i-am oferit pământuri într'alt loc și nu vrea nici să recunósce schimbarea de stăpânire. E însă intențiunea noastră serioasă de a revoca în curénd autoritățile otomane de acolo.

Cu Austria ne vom înțelegere și mai ușor. Ceea ce ne desparte e numai o cestiune de formă, întru cât punem greutate pe aceea, ca principiul suveranității sultanului să fie păstrat asupra celor două provincii ocupate.

Sciți, că cu Grecia am început asemenea tractări pentru o înțelegere definitivă, și că primul nostru comisar e un om, care are totă încrederea noastră și o merită. Grecii vor găsi, că le oferim puțin; dar interesele noastre vitale ne opresc de a merge mai departe. Sperăm, că Grecia nu va refusa mâna ce i-o întindem.

Vizirul încheiă astfel: „Acum d-lor, sciți ce știu și eu.“ După care cei trei corespondenți se depărtară.

Una dintre cele mai importante cesti, asupra căreia a fost chemată să hotărască în diilele din urmă comisia de organizare a Rumeliei orientale, era crearea unui corp de gendarmi. Comisarii au recunoscut unanim, că simplii gendarmi trebuiesc luați din toate clasele populației amestecate ale provinciei.

Sau ridicat greutate în privința colatiunii funcțiilor oficerești, și mai cu samă în privința gradului comandantului. Se prevedea că numirea Mahomedanilor, chiar într'un număr strins, la gradul de oficer, va produce o ferbere între Bulgari.

De altă parte încredințând Bulgarilor toate funcțiile de oficeri, probabil că va da naștere unei nemulțămiri profunde între populația musulmană.

Era pe față, că în fine vor fi silii a recurge la elemente străine corespundătoare atât condițiilor militare, cât și celor politice actuale, și cari bucurându-se de simpatiiile poporului vor chizăși interesele acestuia și vor cruța susceptibilitățile marilor puteri. Din felurite puncte de vedere se va escluse dinainte candidatura oficerilor ruși și englezi.

Comisia deci și a aruncat ochii pentru postul de comandant asupra unui Francez, care se află în condițiile de neutralitate cerută, colonelul Vitalis, de origine Levantin; d. Vitalis cunoște foarte bine orientul și mai cu samă Rumelia, în care are proprietăți.

El trece de un militar consumat; a luat parte la rășboiul Crimeei, la campaniile Italiei și ale Mexicului, și a luptat împotriva cabyliilor ca oficer în legiunea străină.

Între altele îi se laudă energia și înaltul simțământ de dreptate.

Comandantul corpului de gendarmie din Rumelia orientală a și presintat comisiei proiectul pentru formarea unui regiment compus de 3 bataliōne, fie-care de câte 1000 ómeni.

Proiectul fu adoptat. Statele majore ale bataliōnelor vor avea scaunele lor la Filipopoli, Slivno și Burgaz. Toți oficerii vor fi francezi. Suboficerii vor fi de aceeași naționalitate; ei vor fi angajați pentru 5 ani în calitate numai de instructori.

Grecii Rumeliei revenind la hotăriri mai înțelepte, au început a cunoște că opoziția lor n'avea sorți de isbândă, și acum se silesc a desfășur

în limitele legalității, o activitate mai de folos individualității lor naționale.

Acastă activitate se manifestă prin formarea unui organ, ce va apăra interesele Elinilor în Rumelia orientală.

Guvernatorul general, d. Stalipine, la care s'au adresat în acest scop un număr ore care din notabilii greci ai orașului Filipopole mai întâiu a văzut lucrul cu ochi puțin favorabili și a întârziat cu răspunsul. În fine, temându-se de a nu fi acusat de parțialitate, a dat autorizarea cerută.

Diarul din cestie se va numi „Filipopoli“, el va apărea în limbile greacă și franceză. Este de presupus că toți Grecii Traciei se vor pune sub stégul ce va arbora noul jurnal.

Varietăți.

* (Serbarea ajunului anului nou. Reuniunea sodalilor români din Sibiiu va arangia în ajunul anului nou o petrecere împreună cu producțiune în cântări și declamațiuni, de corul reuniunii pe lângă concursul orchestrului capelei militare c. r. a reg. 31, de infanterie. Serbarea se va ține în sala dela „Împăratul Romanilor.“ sara la 7½ ore. După producțiune joc.

Întrarea de persoană 1 fl. v. a. — Logia mare 3 fl., logia mică 2 fl. Damele și garde-damele sunt scutite de tacsă intrării.

Bilete se pot căpăta de sâmbătă în 30 Decembrie 1878 (11 Ian. 1879) și Duminecă în 31 Decembrie 1878 (12 Ianuarie 1879) până la 12 ore în tipografia arhidieceșană și sara la cassă.

Venitul curat e destinat în favoarea „Reuniunii Sodalilor români din Sibiiu.“ Oțerte marinimose se vor primi cu mulțămîntă, și se vor publica pe cale diaristică.

Serbarea are următoarea programă:

1. Marș național „Destéptate Române“, executat de muzica militară.

2. „Martisor și Vioréua“, poezie de I. Al. Lăpădat, declamată de sodalul Dănilă Dippon.

3. „Hora Griviței“, prima oră compusă în voci de Carol Frühling, executată de corul sodalilor.

4. „Victoria-Quadrille“ de Paba, executată de muzica militară.

5. „Calcă Române plin de mândrie“, marș, compus în voci prima oră de Carol Frühling, executat de corul sodalilor.

6. „Naționale Moldovane“, Ouvertură de Flechtenmacher, executată de muzica militară.

7. „Nu ești iubit“, poezie de Alecsandru și Cristopel, cântată solo de măiestrul V. Pătruț.

8. „Concordia-Quadrille“ de Vist, executată de muzica militară.

9. „Quartett“ Dupont, compus în voci prima oră de Carol Frühling, executat de corul sodalilor.

10. „Marșul lui Mihail Vitezul“, executat de muzica militară.

11. „Stéua României“, poezie de G. Sion, compusă prima oră de Carol Frühling, executată de corul sodalilor.

12. „Hora et Lugoșană“ de Vist executată de muzica militară.

13. „La anul nou“. Reflecșiuni de * cetit de măiestrul V. Pătruț.

* (Dorobanțul Dumitru Radu). Raportul nostru despre pertractarea finală cu dorobanțul Dumitru Radu, înaintea tribunalului din Sibiiu l'a reprodus o mulțime de diare de toate colorile din patrie și din străinătate. Mai ales presa României a dovedit un viu interes pentru fiul țerei lor, care este aruncat în temnițele unguresci.

„Romanul“, care dă acestei cestiuni însemnătatea cuvenită, zice: credem, că guvernul român trebuie se intervieve în favoarea aceluia sergent spre

a obține cel puțin grațiarea lui, dacă n'a putut obține estradarea. „... „Guvernul nostru e datoriu să intervieve cu stăruință, căci s'ar putea să se facă sergentului Radu Dumitru ar putea descuragia pe alți grănițeri în îndeplinirea datoriilor lor.“

„Rezboiul“ zice între altele: „Guvernul nostru s'a purtat într'un mod mișelesc în acésta afacere. El trebuia să ia asupra-și responsabilitatea faptei sergentului, care nu era decât un mandatar, o sentinelă a țerei cu instrucțiuni și ordine positive, pentru cari în fața unei puteri străine, nu putea fi răspundătoriu de cât numai guvernul — Măne se va putea, ca gendarmii austriaci să aresteze sub un prețes ore-care, o companie întregă de dorobanți și se o arunce în temniță...“

„Voce d'Italia“ laudă pe Românii transilvăneni pentru că a arătat interes, și luând ansă din decursul pertractării spune cetitorilor sei, că în Ungaria se împune cu forța limba magiară, iar limba română, „limba Transilvaniei“ este cu totul desconsiderată.

„Pester Lloyd“ și Hermannstädter Zeitung, foi inspirate de reginul unguresc, fac estrase din raportul „Telegrafului Român“ și nu și au putut păstra atâta obiectivitate, ca estrasul să-l facă conform adevărului. Ambele diare într'o conglăsuire admirabilă, falsifică după chipul și asemănarea lor raportul „Telegrafului Român“ și pentru ca să seducă opinia publică, se provocă la „Telegraful Român“, ca și când acele, ce s'a publicat în diarele numite, ar fi fost cuprinse în „Telegraful Român“. Mulțumindu-ne de onoarea a mai fi citați de d-lor, protestăm totdeodată în contra unei astfel de apucături „jornalistice“!

* (Bal român în Sas-Sebeș). Corpul învățătoresc din Sas-Sebeș va arangia în 18 Ianuarie st. n. în sala la „leul de aur“ un bal în favorul bibliotecii dela scóla română. Întrarea de persoană 1 fl. v. a. de familie 2 fl. v. a. Începutul la 7 ore sara.

* (În Viena) trăiesc în momentul de față afară de militarii regulați încă o armată de 25,000 soldați, cari s'au împlinit anii lor de serviciu, apoi rezerviști, honvești și rezerviști pentru întregirea armatei.

* (Statistic din Francia). În departamentul Senei există de present 650 societăți de ajutorări.

Aceste societăți au 63,393 membri, apoi o avere de 10 milioane franci, 54 biblioteci pentru popor, de cari înainte de anul 1863 nu aveau nici una; 152 foruri pentru casuri de plânsore; 102 de cluburi; 36 societăți productive; 19 conventuri de credit și consum. —

Pe câmpul pressei (jornalistice) s'au înființat în anul 1878 — 16 foi politice și 389 literare, satirice și altele.

Dreptul lor de convenire s'a manifestat în mod estensiv: Așa s'au ținut 66 adunări pentru alegerea de deputați; 110 adunări pentru alegeri comunale, 1079 ședințe ale camerilor pentru casuri de plânsori și 325 prelegeri publice. —

Parisul posedă în momentul de față 57 teatre, 95 localități pentru societăți concertante (Cafés — concerts), 300 localități pentru societăți de danț deschise în toate zilele, 997 societăți de muzică și cant. — 1290 familie de lucrători primiră spre achitarea sumelor de solvit pentru chirile lor o sumă de 60,000 franci și fugacii politici, cari trăiesc în Paris, suma de 135,360 franci. —

* (O nouă sectă religioasă). Dintre cele multe secte nouă, cari se ivesc în Rusia ca bureții, s'a format cu deosebire una, carea face virf la toate. —

Acésta nouă sectă se numește a: „sugătorilor de sânge.“ Învățăturile

ei constau din aceea: „că toți acei copii și toate persoanele, cari voiesc, a aparține acestei secte, să botéză și să adapă în loc cu apă cu sânge de om.

Sângele să scóte numai din femei, de cari pentru acest scop sau și omorît foarte multe. — Curiósă și bestială sectă religioasă!

* (O fundațiune magiară în Bucuresci). Diarele unguresci scriu că medicul dr. Ludovic Antal, de nascere din Kézdi-Vásárhely, care însă de presinte petrece la Montreaux în Elveția, a dăruit comunei bisericesci reformate magiare din Bucuresci suma de 35,400 franci în aur. Suma acésta va fi a se plăti de cătră casa Stefan Dimitrescu la Bucuresci în 19 Septembrie 1883. Comuna bisericescă trebuie să adaugă percentele la capital, până ce suma totală se va urca la 120,000 franci. Direcțiunea fundațiunii fu concređută lui Alecsandru Vörös.

* (Principele moștenitor rus — bătut). Estrablat din Viena spune, că i s'a scris din St. Petersburg: „Ací se vorbesce în secret că principiile moștenitor, în urma intervenirii sale în cestiia studenților, a fost condamnat de Țar la arest în palatul lui și că este păzit riguros de gendarmi și agenți polițienesci.

Mai puțin știut este că, înainte de acésta arestare a lui Cesarevici, s'a petrecut o scenă foarte însemnată între el și Țar. Cesarevici a luat partida studenților și a vorbit cu căldură în cestiia lor. Țarul s'a aprins de mânia așa, că a venit lucrul la un fapt al cărui instrument, un baston al Țarului, rupt în două, a ramas în locul unde s'a petrecut scena. Țarul, în urma acestei iritații, a zăcut trei zile; iar principele corónei a dispărut în camerele palatului seu. Să asigură că pentru înlăturarea neînțelegerilor între Țar și fiul seu, s'a chemat comitele Șuvalof din Londra la Petersburg.

* (O idee originală). Se scrie din Berlin cătră „Dtche Zeitg.“ relativ la cele din urmă dispoziții ale consilierului privat Schneider.

De 30 de ani, consilierul Schneider lucrăză... la perina, ce va trebui să i-se pună sub căpătéiu, după mórte-i.

Acésta perină e plină cu pèrul ce va fi trebuit să cadă sub fórfecele bărbierului, de când trăesce consilierul. Nuanțele pèrului variază, dela blondul cel mai deschis, până la albul ca zăpada. Iacă în adevèr un ciudat căpătéiu pentru lumea cealaltă, și o ciudată poezie realizată. Dl. Schneider a compus însuși stihurile, ce vor trebui să se graveze pe pétra mórmentală. Întrênsele se găsesce arătată data nascerei; iar cât pentru data mórteii, ea e lăsată în alb.

Aceste dispoziții vor fi riguros observate de familia sa.

* (Stare idilică). Pe o insulă ascunsă a archipelagului Ali, numită Pitcairn, trăesc vre-o 200 locuitori, fără a avé idee de legi, autorități și bani. Avere privată n'are nimeni fiind totul comun. Capul acestei societăți e Young, care e învățator și popă în același timp. Insula a fost populată la 1788 de cătră o populadă numită Ataiți, dar la 1857 aceștia s'au mutat într'o altă insulă mai mică. „Pr.“

* (La tribunal). Acusat, dice președintele adresându-se la un individ prins ca vagabond, de ce umbli vagabondând? pentru ce nu cauți a intra undeva?

— Nu e vina mea, D-le președinte, ci a sergenților de oraș.

— Cum acésta?

— M'au prins tocmai, când era să intru în... Banca Franciei.

„Voc. Cov.“

* O damă ore-care rămasă vèduvă de câte-va zile și plângea ne-

norocirea cu lacrimi ferbinți în prezența unui venerabil popă.

— Sërmanul meu bărbat, unde ó fi el acum?

— În cer, dómná, respunse popa mișcat de o astfel de desperare.

— În cer Țici? Ah! domnule, de ce nu s'a dus cu 15 ani mainainte, respunse vèduva neconsolabilă... Cel puțin așa fi putut profita de vèduvia mea.

Sciri ultime.

Berlin, 9 Ianuarie n. Din partea cancelariului imperial a venit la consiliul federal un proiect de lege despre puterea parlamentului de a pedepsi pe membrii sei. Puterea de a pedepsi să o eserce un comitet de zece membri, care pe lângă dreptul de apelațiune înaintea casei întregi póte aduce sentență: îndatorând la rugare de iertare, eschidénd pentru o perioadă întregă dela legislatură și decretând perderea dreptului de a fi ales în parlament.

Paris, 9 Ianuarie n. „Agence Havas“ anunță: Astăzi se espiră termenul pus guvernul tunes spre a respunde nota francesă.

Roma, 9 Ianuarie n. „Avenire Sardegna“ anunță: Consulul frances din Tunis a transpus funcțiunile sale consulului spaniol. Situațiunea este seriósă.

(După „S. d. T. B.“)

Agram, 10 Ianuarie n. Dieta a acceptat raportul comitetului, conform cărui dieta declară de legală denumirea întrebuintă la membrii din Croația trimiși la dieta unгурescă.

Paris, 10 Ianuarie n. După sciri private, Pórta cere prelungirea mandatului comisiunii rumelice pe alte trei luni. Rusia nu se opune, își reserva însă administrațiunea până la promulgarea constituțiunii rumelice.

Congresul orientalistilor la Florența.

Al patrulea congres al orientalistilor, care s'a ținut în acest an la Florența, a realizat scopul și a justificat importanța unui adevèrat congres științific, mai mult decât celelalte trei ținute succesivamente la Londra, la Paris și la Petersburg, ba mai mult chiar decât toate congresele istoricofilologice internaționale în genere, căci el a reușit cel dintăiu a întruni și a pune în contact unii cu alții numai pe specialiști, respingénd din sinul seu cu desăvèrșire pe ori-ce diletant, pe ori-ce fluturaș dintre aceia ce se cred speciali în toate, pe simplul temei că nu sânt speciali în nimic.

Biroul acestui congres își alese mai dinainte în fie-care țară câte unul sau mai mulți delegați, cunoscuți într'un mod european prin lucrările lor asupra lingvisticei generale sau asupra limbilor orientale în specie. Acești delegați aveau dreptul de a recomanda membri pentru sesiunea congresului, nu altmintrelea însă decât comunicând în același timp biroului indicațiunea scrierilor speciale, publicate de cătră cei recomandați. Cu acest chip nici un profan nu putea să pètrundă în congres.

Din partea României, se scie că delegatul, ales de biroul congresului și confirmat apoi oficialmente de cătră guvernul nostru, a fost d. B. P. Hajdeu, care, la rëndul seu, a recomandat de membru pe d. dr. Barb Constantinescu, cunoscut prin lucrările sale asupra limbei țigane, lucrări aprobate cu căldură de cătră ilustrul Miklosich, unul din cei mai mari țiganiști contimpurani.

Congresul s'a deschis la 12 Septembrie sub președința de onóre a A. S. R. simpaticului Amadeu, duce d'Aosta, fost rege al Spaniei, care a dóua și

a dat un prânz în palatul Pitti la cei mai principali membri ai congresului, unde d-lui B. P. Hajdeu, ca reprezentant al României, i s'a dat la masă al șeptelea loc lângă ducele alături cu celebrul linguist Ascoli.

Preste tot au fost intruși în Florența cu ocaziunea congresului v'r'o 120 de linguisti și orientalisti, dintre cari cei mai de frunte, afară de Ascoli, au fost: Amari, Benfey, De Gubernatis, De Rosny, Flechia, Von der Gabelentz, Justi, Lepge, Lenormant, Maspero, Oppert, Renan, Roth, Sayce Schiefner, Vambéry, Weber, etc. Toți era împărțiți în următoarele șapte secțiuni: nord-africană, semitică-antică, arabă, lingvistică-generală și eranică, indiană, altaică și chineză-tibetană. Pentru a arăta cu câtă seriozitate s'au constituit biourourile acestor secțiuni, ajunge a spune, că un Ascoli era numai vice-președinte al secțiunii lingvistice generale, un Oppert numai vice-președinte al secțiunii semitice, un Weber numai vice-președinte al secțiunii indiene.

Cei doi reprezentanți ai României, ambii înscriși în secțiunea lingvistică, au prezentat congresului ultimele lor lucrări în această ramură, anume d. B. P. Hajdeu opera sa „Cuvinte din bătrâni,” iar d. Dr. B. Constantinescu: „Probe de limba și literatura Țiganilor.”

În privința acestei din urmă, iacă ce dăce buletinul ședinței congresului dela 17 Septembrie 1878:

„D. Dr. B. Constantinescu comunică secțiunii planul lucrării sale despre dialectele țigane din România, o lucrare în privința căreia memoriul său tipărit și prezentat congresului se poate considera ca o prescurtare sau embrion. Colecțiunea, cu care d-sa se ocupă, oferă un interes nu numai filologic, dar încă lingvistic și literar. Ca probă de această aserțiune, d-sa cetesce unele pasagie din cântecele țigănesce cele tipărite, traducându-le în limba germană și însoțindu-le de observațiuni lingvistice și gramaticale. Colecțiunea întrăgă, pe care d-sa o posedă deja, trece peste 3000 de cântece.

„Adunarea primesce cu aplause espunerea oratorului.

„Vice-președintele, profesorul Ascoli, mulțămesc d-lui dr. Constantinescu pentru importanța sa colecțiune sperând că din vasta lucrare, cu care se ocupă vor rezulta folose forte mari pentru studiile lingvistice în genere și pentru aprofundarea, atât de grea încă și atât de puțin încercată, a dialectelor țigănesce în specie. Ca linguist însă, își permite de a face o ușoră observațiune fonologică. Forma casului sociativ *rumeia* nu i se pare a fi o formă specială cu sufixul *ya*, ci este o simplă amplificare a vocalei din forma anterioră *rume-a* (*rume-ha*, *rume-sa*) revenind prin urmare tot la sufixul sociativ *sa*.”

Cât privește despre d. B. Hajdeu iacă ce zice ilustrul Angelo de Gubernatis în *Nuova Antologia* de la 15 Octombrie, cea mai mare revistă literală italiană, unde după ce vorbise despre bătrânul viconte Strangford, reposat de curând, continuă apoi în următorul mod:

„Un alt savant, a cărui erudițiune este de asemenea admirabilă, dar care, pentru norocul nostru, e încă viu, tinăr și plin de activitate este profesorul român Hajdeu, care a figurat cu onoare în secțiunea indo-europeană a ultimului congres al Orientaliștilor. Însărcinat de către actualul ministru român al instrucțiunii publice, George Chițu, cu direcțiunea generală a arhivelor statului, el se apucă îndată a clasifica documentele și estragând dintre ele o seriă importantă de cele relative la istoria limbii române cel întâiu specimen bogat

de această limbă în a doua jumătate a secolului XVI și la începutul secolului XVII, publică numeroase testuri, comentate sub raportul paleografic și sub cel lingvistic. În acest din urmă cu concursul profesorului Schuchardt, sub titlul de: *Limba română vorbită între 1550—1600*, un volum de 448 pagini. Documentele sânt în cea mai mare parte, acte de investitură, concesiuni, acte de cumpărături și de vânzare. Scrise românesce, dar cu caractere cirilice, aceste documente ar fi fost închise pentru studiul româniștilor, dacă profesorul Hajdeu nu s'ar fi îngrijit de a le da și într'o transcripțiune latină, adnotându-le totodată. Mai pe deasupra, această primă seriă a testurilor este urmată de două prețioase glosare. Cel dintâiu cuprinde un lung șir de glose române, estrase de către Hajdeu din diferite documente slavo-române dintre anii 1536—1589 și pe care el le comentază mai cu samă din punctul de vedere lingvistic, dar profită în același timp de ori-ce ocaziune pentru a ne procura notițe istorice și literare, prețioase pentru ori-care lector. Și mai important este glosarul al doilea, care conține un specimen de dicționar etimologic al limbii române, preces de importante date bibliografice despre ore-care glosare, manuscrise române. În acest glosar, observațiunile etimologice ale profesorului Hajdeu, deși pe unele din ele însuși ilustrul filolog român le dă numai ca provisorie sânt totuși astfel, încât toți romanistii trebuie să ureze ca Hajdeu să întreprindă un întreg dicționar etimologic al limbii române.

„Congresul Orientaliștilor — conchide De Gubernatis — ne mai procură plăcerea de a cunoște pe un alt distins filolog român, d. dr. B. Constantinescu, care a prezentat o importantă lucrare comentativă despre limba și literatura Țiganilor din România.”

În acest mod la al patrulea congres al Orientaliștilor, România a fost reprezentată nu numai prin nume, ci prin niște lucrări, care au atras atențiunea străinilor. Trebuie să constatăm totdeodată nu fără mândrie națională, că Spania și Portugalia, mult mai vechi decât noi pe tărîmul științific, n'au fost de loc reprezentate, iar pentru Grecia și Serbia, biuroul congresului nu și alesese nici măcar delegați.

Affăm în același timp că tot în Florența se publică în acest moment, sub direcțiunea d-lui De Gubernatis, un mare dicționar al literaturii contemporane: *Dizionario biografico della letteratura contemporanea*, cuprinzând între celelalte, 50 de notițe biografice despre scriitorii români în viață dinte cari cinci vor fi însoțite de portrete, și anume: A. S. R. Dómna Elisabeta, Dora d'Istria, d. V. Alesandri, d. M. Cogălniceanu și d. B. P. Hajdeu. „Românul.”

Oferte.

Domnule Redactor! Bine voți a primi și din partea micii noastre comune românesce Marcoș — micul nostru ofert pentru rânții din Bosnia și Erțegovina, — Iară despre primirea lui a ne quita pe calea publicității în numerii cei mai de aproape ai stim. jurnal ce redijați. Ofertele sau adunat dela următorii:

DD. George Dogar jun. par. 22 cr., Ioan Șerban jun. 10 cr., Mihail Comșa inv. 15 cr., Alecsie Stan Comșa gociman 5 cr., Stanca Lupșa 4 cr., Reveca Lupșa 4 cr., Ioan D. Onea 4 cr., Petru Taraș 5 cr., George Taraș cantor 5 cr., Neculae Muntean 3 cr., Acsente Stoica 5 cr., Gavrilă Răducan 5 cr., Dumitru Stoica 5 cr., Ignat Macsin 2 cr., Alecsie Comșa jun. 5 cr., Ioan Z. Onea 5 cr., Mihai Șerban 5 cr., Doroftei Stoica 5 cr., Petru Stoica 3 cr., Dumitru și Procopie Macsin 5 cr., Ioan N. Șerban 5 cr., Alecsie Drăgiciu 5 cr., Ioan Drăgiciu 2 cr., Fabian Carol 2 cr., Gerasim R. Șerban 2 cr., Ioan Hermenean 2 cr., George Bunea

sen. 5 cr., George Bunea jun. 5 cr., Ioan R. Comșa 5 cr., Radu Comșa 5 cr., Neculae R. Comșa 5 cr., Ioan Adam 4 cr.; Dumitru R. Șerban 5 cr., George M. Șerban 5 cr., Domnica P. Raducan 10 cr., George Raducan jun. 5 cr., Irodion Comșa 5 cr., Dumitru Ducu 10 cr., Neculae Ducu 5 cr., Teodor Șerban 5 cr., Pavel Șerban 5 cr., Ioan Șerban sen. 6 cr. Suma 2 fl. 30 cr. adecă doi florini treideci cruceri v. a.

Marcoș în 12 Decembrie 1878.

George Dogar.
paroch gr. or.

Îndreptare. În mulțămita publică din Nrul trecut este a se îndrepta: la pozițiunile P. SS. PP. Episcopi Ioan Popasu și Ioan Meșian în loc de 5 fl: 15 fl; la posit. D. H. Napoleon; în loc de Falmayer este a se ceti Thalmyer și în fine are a se adauge: dl. Meltzer proprietar hotelier 2 fl.

Bursa de Viena

din 10 Ianuarie n. 1879.

Metalicele 5%	62 10
Împrumutul naț. 5% (argint)	63 30
Împrumutul de stat din 1860	115 60
Ațiuni de bancă	789 —
Ațiuni de credit	224 60
London	116 55
Argint	400
Galbin	5 51
Napoleon d'aur (poli)	9 33
Valuta nouă imperială germană	57 55

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 7 Feb. imob. contelui Neculae Thorockay și soției sale în Cluj (trib.); în 30 Ian. și 3 Martie imob. lui Petru Gorcea în Ribița; în 18 Ian. imob. lui Toma Rafila în Căzânești (jud. cerc. Baia de Criș); în 25 Ian. și 1 Martie imob. dnei George Iakab în Făgăraș (jud. cerc.); în 24 Ian. și 24 Feb. imob. d-nei Albert Bors în Mănăstur (jud. cerc. Uiedin); în 29 Ian. și 1 Martie imob. Cristinei Simu în Mestécán (jud. cerc. Baia de Criș); în 16 Ian. imob. moștenitorilor după Elena Ducu în Brașov (tribunal); în 15 Ian. și 15 Febr. im. lui Mihai Sigmond și soției sale în Dinaie u (jud. cerc. Reghinul săsesce); în 24 Ian. și 27 Febr. imobil. Elenei și a lui Ioan Solcoiu în Highiu (jud. cerc. Sân Georgiu); în 24 Ian. și 24 Febr. imobil. lui Nicolae N. Florian în Brașov (tribunal); în 10 Febr. și 10 Martie imobil. lui Teodor Ișă Ciupariu în Rășinari; în 10 Febr. și 13 Martie imob. lui Toma Bortmes în Girbova; în 12 Febr. și 12 Martie imobil. lui Mihai Schenker în Mercuria; în 13 Febr. și 13 Martie imobil. lui Moise Pipernia în Cristian (trib. Sibiu); în 21 Ian. și 21 Febr. imob. lui Samuil Ferecz în Turda (tribunal).

Nr. 103.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de paroch în parochia de a III clasă din Poienița-Tomi cu filiile Feresd, Merișor și Runcu-mic, se escrie prin această concurs cu termenul până la 27 Ianuarie st. v. 1879.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială în materă cu grădină, și toate superedificatele de lipsă pentru economia de câmp îngreunate cu unele servituți ale ereșilor reposatului paroch.

2. Porțiune canonică 10 jug. 726 □ parte arătoriu, parte fenaț.

3. Dela 115 numeri de case din filii câte o măsură de grâu de primavară, și stola usuată atât în materă cât și în filii, toate acestea la olaltă computate dau un venit anual de 280 fl. v. a.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune au a-și adresa concursese instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din 1873 la subscrisul până la termenul indicat.

Deva, 19 Decembrie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu m. p.
protopresbiter.

Nr. 125.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, înființat cu preagrațiōsa încuviințare consistorială din 1 Novembrie a. c. Nr. 2747. B. lângă neputințiosul paroch Nicolae Rus din Chintelnic protopresbiteratul gr. oriental al Bistriței, se escrie concurs până la inclusiv 20 Ianuarie 1879 st. v.

Emolumentele sânt:

1. a treia parte din porțiunea canonică de 24 jugere cu un venit curat anual de 80 fl. v. a.

2. a treia parte din venitele stolarilor obicinuite; carea computată în bani fac circa 100 fl. v. a.

3. dela 40 familii seu a treia parte din 120 ce compun parochia în trégă:

a) 40 cr. v. a.

b) câte 2 mierțe a 16 cupe de cucuruz nesfirmit și

c) una di de lucru cu palma.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic §. 16 și dispozițiunilor provisorie ale sinodului archidiececan din 1873. la subscrisul până la termenul indicat.

Oficiul protopresbiterat gr. oriental român a tractului Bistriței, în conțelegere cu comitetul parochial conconente.

B. Josseni, în 19 Decembrie 1878

Ioan Buzdug m. p.
adm. protopopesce.

Nr. 217—1878.

2—3

CONCURS.

În sensul ordinațiunei consist. din 31 August 1878 Nr. consist. 2217 B se escrie concurs pentru parochia Șaldorf în tractul Mediașului, până în 27 Ianuarie 1879 cu următoarele emolumente:

1. De fie care familiă câte o ferdelă cucuruz sfârmit.

2. Câte două zile de lucru, una cu caru și una cu palmile.

3. Stolarele așa după cum sânt hotărâte la sinodul protopopesce al tractului Mediașului.

Doritorii de a ocupa acest post sânt avisați a așterne la subscrisul scaun protopopesce până la termenul sus indicat suplicile cu documentele recerute de lege.

Mediaș, în 14 Decembrie 1878.

Oficiul scaunului ppesc gr. or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul bisericesc.

Dionisiu Chendi m. p.
adm. protopopesce.

Nr. 215.

1—3

EDICT.

Elena Vasiaș din Herman, carea în an. 1874 părăsi cu necredință prelegiuitul seu bărbat George Răvariu jun. tot din Herman, și pribegeste în lume fără de a se sci locul unde se află, prin acesta se provocă, ca în termen de un an de la publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la dinconțră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial întentat asupra-i.

Brașov în 29 Noembrie 1878.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiterat al Brașovului II

Ioan Petric m. p.
protopresbiter.

Anunciu.

Cancelaria mea advocațională este în Brașov piața mare Nr. 27 lângă casa d-lui Stefanovicu.

Dr. Nic. Bran de Lemeni.

[26] 3—3 advocat.